Temps Pasqual - Diumenge de resurrecció

Per AgustiG el dl., 15/04/2019 - 00:00

Ac 10,34a.37-43
Col 3,1-4
Jn 20,1-9

1. Una dona que corre , que busca, que plora; que demana: "*on l'heu posat*"? És la imatge de Maria de Magdala, un matí de diumenge.

Per què corre, per què busca i demana al primer que troba? Perquè estima, estima molt aquell Jesús que fa dos dies van matar, van penjar sobre una creu. La seva fe no és suficient encara, pensa que el seu Senyor no pot tornar a la vida; perquè la seva mort ha estat terrible, i creu que ella no el tornarà a veure viu com abans. *"Almenys que jo pugui fer-li un gest de gran amistat, amb el meu perfum que porto en les meves mans."*

I, com diu un altre evangeli, *"el qui busca, troba*", encara que per això calgui que passi per les persones que tenen l'autoritat d'una comunitat, com Ell va desitjar; calia que Pere i Joan fossin els primers en constatar que el sepulcre estava buit, el cos del Senyor no hi era…

2. Buscar és una paraula que té gran importància a la vida cristiana. Sovint no tenim cap desig en el nostre cor, quan la llum no ha sortit al matí, encara és fosc. Creients desanimats, perquè les coses han canviat, no veiem el Senyor, no tenim amics a prop per demanar: *"On és aquell que el meu cor estima*"? I si la comunitat està com tancada, i les portes també, ens agafa un gran desànim…La nostra fe no arriba massa lluny, pensem que ens hem enganyat: Ell no hi és, no el trobem, ni a l'Església…

3. Pere i el seu company Joan, més jove, també ens interessen avui; ells, que surten en aquest text amb una actitud activa, de recerca. Preocupats pel fet que no han trobat el cos del Senyor, mort feia poc, i enterrat divendres a la tarda. Ells dos són els representants més importants de la primera Església, que anava a formar-se aquells dies, entre la mort i la resurrecció del Mestre, i sobretot amb la vinguda de l'Esperit, el dia de la Pentecosta. Busquen en la nit, perquè la fe està com la primera llum del matí, però encara és fosc… Busquen perquè estimen el Senyor. Però, amb el sepulcre buit no saben què fer, i se'n tornen a casa, a la comunitat tancada en aquella gran habitació del barri de Jerusalem.

4. L' important: no han perdut l'esperança. Amb una fe reduïda a la mínima expressió, com una petita llum encesa en els seus cors, pensant que potser no tot està perdut, la llum vindrà un matí molt aviat. I mentre, cal superar el desànim, i recordar de les paraules de Jesús, l'estimat, que havia fet una promesa, que no havien comprès aleshores. En Joan sí que comença a creure, a gaudir d'una certesa: Maria diu que l' ha vist,… El dia es fa clar i lluminós.

5. Una llum per l'Església d'avui, que està envoltada de boira, de dificultats de tota mena que no ajuden a la fe de molts creients. Una Església que està patint com el Senyor el divendres sant, abandonada per aquells que no tenen una fe suficient per suportat l'escàndol del pecat de la feblesa humana. Tots busquem, cerquem la llum del matí de la resurrecció, d'un Crist que ha superat el pecat i la mort, i que viu entre els creients, perquè no ens abandona.

Que Ell, amb l'ajuda de Maria, ens porti a la llum del Pare i de l'Esperit, ens doni fortalesa i esperança. Vint segles no han estat suficients per enfonsar l'Església del Ressuscitat, malgrat les seves febleses. "*Jo seré amb vosaltres fins a la fi del món". (Mt 28,28)*

ETIQUETES
BÚSQUEDA FE ESPERANÇA ESGLÉSIA